

Αἰῶνι τῆς 19 Αὐγούστου 1857, ἀρνούμεθα τὴν ἐξῆς περίεργον εἰδήσιν· « Ὑπάρχει δὲ ἐνταῦθα καὶ Ἀνατολικὴ Ἑκκλησία, ἱστορικὴ διὰ τὰς μεταβολὰς τῆς, καὶ διὰ τὸ εἰς αὐτὴν εὐρισκόμενον κειμήλιον, περὶ τοῦ ὁποῖου θέλω σοὶ ὁμιλήσει κατωτέρω. Εἰς τὸν πέμπτον αἰῶνα ἡ Ἑκκλησία ὑπῆρξε μητρόπολις· εἰς τὸν ἑνῆντατον ἔγεινε τζαμίον· ἐπὶ δὲ τῆς ἰσπανικῆς δυναστείας Καρόλου τοῦ Ε', ἔγεινε δυτικὴ ἑκκλησία· καὶ κυριεύσαντες τέλος οἱ Ἀραβες τὴν πόλιν ἔκαμον αὐτὴν σταῦλον. Κατὰ τὰ 1785 νέος αἰχμάλωτος ἐκ Μεσολογγίου, χαίρων τὴν εὐνοίαν τοῦ τότε ἡγεμόνος, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ διακοσίους ἐργάτας καὶ τὴν ἄδειαν νὰ τὴν ἐπισκευάσῃ· ἡ αἴτησις του ἔγεινε δεκτὴ. Γυνὴ τις ἐννενηκοντούτις, Μαρία Ζακυνθία, αὐτόπτης πολλῶν πραγμάτων, καὶ οὕτω πραγματικῶς ὁλόκληρος ἱστορία τοῦ τόπου, μὲ εἶπεν ὅτι· « κάμνοντες ἄλλοτε ἀνὰ σκαφὴν τῶν θεμελίων, εὗρομεν ὑπόγειον μὲ πολλὰ βιβλία ὀγκώδη, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα ἦσαν πέτρινα, καὶ ὅτι μὲ πολλὴν δυσκολίαν ἤδυνάμεθα νὰ κάψωμεν αὐτά. » Μοῦ εἶπεν ἡ Μαρία, ἐπιστάτρια τῆς Ἑκκλησίας, δείξασά μοι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κειμήλιον, ὅτι ἔχει μέσα βούλλαις μὲ σταυρούς. Τρόντι, τὸ βιβλίον τὸ ὑπάρχον, ὡς καὶ τὰ καέντα, ὄντα ἐκ μεμβράνης εἶναι λόγοι τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς φαίνεται, ἀντιγραφέντες εἰς τὸν ὀγδοὺν ἢ τὸν δέκατον αἰῶνα, καὶ, νομίζω, μὴπω ἐκδοθέντες εἰς τύπον. Κύριος οἶδεν, ἀπὸ πόσα κειμήλια Ἑλλήνων συγγραφέων μᾶς ὑστέρησεν ἡ Μαρία, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βούλλας μὲ σταυρούς. »

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΚΟΠΗΝΑΓΗ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ Β. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτῆς.

—Ο—

Τὴν 26 Μαΐου 1857 ἡ ἐταιρεία αὕτη συνήλθεν εἰς γενικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις Χριστιανοβούργου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μεγαλειοτάτου βασιλέως τῆς Δανίας Φριδερίκου τοῦ Ζ'. Ἀμα δὲ κηρυχθεῖσας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐνάρξεως, ὁ ἀξιότιμος τῆς Ἐταιρείας γραμματεὺς Κ. Κάρολος Ράφν, ἀνέγνωσε σύντομον ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ 1856 ἔτος ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρείας, καὶ συγχρόνως παρουσίασε διάφορα κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκδοθέντα δαπάνη αὐτῆς συγγράμματα, ἀφορῶντα τὴν ἀρκτῶν ἀρχαιολογίαν. Εἶτα ὁ μεγαλειότατος βασιλεὺς παρουσίασεν ἀξιόλογον παρ' αὐτοῦ συγγραφίσαν διατριβὴν περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων τάφων τῶν ἀρκτῶν λαῶν, τάφων γνωστῶν σήμερον ὑπὸ τὴν κλήσιν πρόδρομοι γιγάντων, ὡς ἐκ τῶν ὑπερόγκων λίθων ἐξ ὧν εἰσὶ κατεσκευασμένοι. Ἐν τῇ διατριβῇ δὲ ταύτῃ λέγεται ἐπιτηδείως τίνι τρόπῳ

οἱ αἰχμάλωτοι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἠδυνήθησαν νὰ μεταφέρωσι καὶ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τῶν τάφων τούτων τοὺς τεραστίους ἐκείνους λίθους, τίνι τρόπῳ κατεργάζοντο αὐτοὺς, καὶ πῶς κατεσκευάζον τοὺς νῦν θαυμαζομένους τούτους τάφους.

Ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Ἰγγιάλδσον, ἐφημέριος ἐν Ὑσσίχῃ παρουσίασε χάρτην τῆς τοῦ Νατφαραβίκου χώρας μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τοῦ κόλπου τῆς Σκιελφλάνδης ἐν Ἰσλανδίᾳ, τούτέστι τῆς περιφερείας ἣν κατεῖχεν ὁ Σουηδὸς Γάρδαρος ὁ τοῦ Σβαδάρου, υἱὸς ὁ καὶ πρῶτος ἀνακαλύψας τὴν Ἰσλανδίαν ἐν ἔτει 863.

Ι. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—Ο—

ΕΚΘΕΣΙΣ περίληπτικὴ τῆς ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ Ἑθνικῆς νομισματικῆς συλλογῆς, παρὰ Γεωργίου Κεζ. Τυπάλδου, ἐφόρου τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφείας 1857. (εἰς 4ον. ἐκ σελ. 16).

ΕΓΚΟΛΗΘΙΟΝ τῶν νέων ἢ ὁμιλίαι ἐκφωνηθεῖσαι πρὸς τοὺς νέους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Ι. Χάου. Καὶ μεταφρασθεῖσαι ἐλευθέρως πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ πάσης ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ὑπὸ Γ. Πολυμέρη. Ἐν Ἑρμούπολει, ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γεωργίου Πολυμέρη. 1857.

—Ο—

Πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἀναγγελλομένης Ἐκθέσεως τοῦ Κ. Γ. Τυπάλδου, ὀλίγοι ἴσως ἐγίνωσκον ὅτι ὑπάρχει δημόσιον νομισματικὸν μουσεῖον ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἀκούσωμεν λοιπὸν τὴν ἱστορίαν τῆς συστάσεως αὐτοῦ ὅπως τὴν περιγράφει ὁ ἐφορος, ἱστορίαν ἐξ ἀνάγκης ἐνδεῆ περιέργων εἰδήσεων διὰ τὴν ἐνδειαν τοῦ μουσείου.

« Ἡ πρώτη ἰδέα, καὶ ἡ πρώτη σύστασις Νομισματικῆς Ἑθνικῆς Συλλογῆς χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1829 ἔτους. Τὰ συλλεχθέντα τότε νομίσματα ἐτίθησαν ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πολιμαθοῦς Κ. Ἀρδρέου Μουστοξύδου· ἀγνοοῦμεν ὅμως ὅποια καὶ ὅποια ἀρχαῖα νομίσματα συλλέξας ἤρνησεν ὁ σοφὸς οὗτος ἀνὴρ.

« Ἀλλὰ περὶ τὸ 1833 ἔτος ἡ ἐλθοῦσα ἀντιβασιλεία, κρίνασα φαίνεται ἀξίαν προσοχῆς τινος τὴν συλλογὴν ταύτην, προσεκάλεσεν ἐκ Σουηδίας τὸν νομισματογνώμονα Γεδεκ, πρὸς ὃν ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐνυπαρχόντων νομισμάτων, ἐπὶ μισθῷ μηνιαίῳ δραχ. 350, προσδιορίσασα συγχρότως καὶ δραχμὰς 100 κατὰ μῆνα πρὸς ἀγορὰν ἀρχαίων νομισμάτων.

« Μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν τούτου ἡ Σ. Β. Κυβέρνησις ἐπεφόρτισε τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιο-